

delse. — Under Nr. 56 foreslaas et Tilskud til Opførelse af en teknisk Skolebygning i Eskildstrup, hvilket Tilskud er beregnet efter de sædvanlige Regler. Forslaget er tiltraadt af Udvalget. — Under Nr. 57 komme vi til Statskassens Tilskud i Henhold til Alderdomsunderstøttelsesloven af 9de April 1891. Ifølge denne Lovs § 9 skal Statskassen, som bekendt, tilskyde det halve af Kommunernes Udgifter til Alderdomsunderstøttelse, dog ikke ud over 2 Mill. Kr.; Beløbet fordeles mellem Kommunerne i Forhold til, hvad hver har anvendt, dog saaledes, at ingen Kommune kan faa mere end det halve af sin Udgift dækket. Nu ere disse Udgifter naaede til en saadan Størrelse, at de 2 Millioner ikke længere slaa til. Ifølge Statsregnskabet har Udbetalingen i de senere Aar udgjort følgende Beløb: for Kalenderaaret 1894 1,625,000 Kr.; for 1895 1,802,400 Kr.; for 1896 1,951,600 Kr.; for Aaret 1897 vilde Udgiften efter Oplysninger, den ærede Minister har givet Finansudvalget, blive omtrent 84,000 Kr. over 2 Mill. Kr., saafremt Staten skulde tilskyde Halvdelen. For 1898 vilde Udgiften under samme Forudsætning blive omtrent 200,000 Kr. mere end de 2 Mill. Kr. Under disse Forhold har der været al Anledning til at overveje, om man ikke burde forhøje Bevillingen, saaledes at Staten vedblivende kan tilskyde Halvdelen af Kommunernes Udgifter. For saa vidt man ønsker at fastholde dette, er der al Grund til allerede nu at forhøje Bevillingen. Selv om det i sin Tid er blevet betonet, at Bevillingen kun gælder for et Beløb af 2 Mill. Kr., hvilket er rigtigt, thi det staar jo i Loven, er det paa den anden Side utvivlsomt, at det vil være vanskeligt at komme bort fra et Tilskud af Halvdelen, medmindre man vil gaa over til et helt andet Grundlag for Ordningen. At henvisse denne Sag til en almindelig Revision af Loven, synes meget upraktisk, da det rimeligvis vilde trække længe ud, naar man først tog hele Loven op til Behandling fra Bunden af. Alle Medlemmer af Finansudvalget undtagen et enkelt ønske derfor, at en Forhøjelse af Bevillingen optages paa Finansloven. Dertil har den ærede Indenrigsminister imidlertid udtalt, at dette vilde han ikke gaa med til. Derimod havde han mindre Betænkelighed ved at optage det fornødne Beløb paa Tillægsbevillingsloven, idet der derved efter hans Opfattelse ikke vilde være skabt et Præcedens af saa bindende Virkning som ved at forhøje Bevillingen paa Finansloven.

Finansudvalget for sit Vedkommende lægger ikke nogen Vægt paa, om Beløbet bevilges paa Finansloven eller paa Tillægsbevillingsloven, saa vi vilde ikke have noget imod at optage Posten paa Tillægsbevillingsloven. Det maatte i saa Fald blive et Tilskud for Kalenderaaret 1897, som optoges paa Tillægsbevillingsloven for indeværende Finansaar; man tør gaa ud fra, at naar denne Bevilling er given for Kalenderaaret 1897, bliver den næste Aar given for 1898 o. s. v. Den ærede Minister har imidlertid i Udvalget ikke ment at kunne udtale sig bestemt om, hvorvidt han kunde tiltræde et saadant Beløbs Optagelse paa Tillægsbevillingsloven, og under disse Omstændigheder har Finansudvalgets Flertal anset det for rettest at føre Bevillingen ind paa selve Finansloven og foreslaaer derfor de 2 Mill. Kr. forhøjet med indtil 200,000 Kr. — Under Ændringsforslag Nr. 58 vil man finde opført et Tilskud til 3 saakaldte Redningshjem for Alkoholister, nemlig „Enkrateia“, „Søvang“ og „Godthaab“. Disse Penge skulle bruges som Vederlag for ubemidlede Patienters Ophold paa Anstalterne. Jeg gør opmærksom paa, at der i dette Ændringsforslag er en Trykfejl, idet den samlede Sum til Totalafholdsföreninger ikke bliver, saaledes som nævnt i Forslaget, 8,600 Kr., men 10,600 Kr. — Under Nr. 59 vil man finde Forslag om Pensioner til 2 afskedigede Skibsførere ved den grønlandske Handel. I Overensstemmelse med de for Handelens Kaptajner almindelig fulgte Pensionsregler er der foreslaaet at give hver af dem 500 Kr. i Pension. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) foreslaar at forhøje dette Beløb. Udvalgets øvrige Medlemmer ere i og for sig ikke uvillige til at gaa med til en Forhøjelse, men finde, at en Ændring i disse Pensionsregler bør ses i Sammenhæng med andre Pensionsregler, og at Forslag derom bør udgaa fra Regeringen.

Jeg gaar derefter over til § 26. Her komme vi under Nr. 139 og 140 til en meget betydelig Sag, nemlig Anlæg af Høfder m. v. paa den nordre Limfjordstange. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at denne Sag ofte tidligere har været Genstand for Forhandlinger her i Tinget. Senest blev der fremsat Forslag derom paa Finanslovforslaget i Fjor ved 3dje Behandling. Forslaget fremkom imidlertid saa sent, at Udvalget allerede af den Grund mente at maatte fraraade at vedtage det, og som Ordfører udtalte jeg, at det var Udvalgets Opfattelse, at en saa